

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/191/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011258
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2120011258.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. D. XXXX/X, E. F., v konaní o osvedčení/neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 19.04.2022, č. k. 0T/91/2020-82, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.10.2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. A. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej aj okresný súd) uznesením zo dňa 19.04.2022, č. k. 0T/91/2020-82, podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený A. A. (ďalej len odsúdený) sa v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 05.06.2020, č. k. 0T/91/2020-42 neosvedčil a trest vo výmere 6 mesiacov vykoná. Zároveň ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na jeho výkon zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 05.06.2020, č. k. 0T/91/2020 - 42 bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Okresný súd výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Zároveň uložil odsúdenému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dva roky. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 05.06.2020. Skúšobná doba plynula odsúdenému od 06.06.2020 do 06.12.2021.

Z odpovede na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody dopustil šiestich priestupkov - troch priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a troch priestupkov na úseku civilnej ochrany podľa § 32 ods. 1 písm. a) zákona č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva. Odsúdený 01.07.2021 o 21:00 hod. jazdil bicyklom po pešej zóne, 01.11.2021 o 03:38 hod. viedol osobné motorové vozidlo, ktorého technický stav neumožňoval prevádzku v cestnej premávke a 02.07.2021 o 19:25 hod. nerešpektoval dopravné zariadenie. Dňa 15.01., 05.03. a 05.04.2021 odsúdený porušil zákaz vychádzania.

Okresný súd dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody dopustil šiestich priestupkov, keď trikrát porušil zákaz vychádzania, ako cyklista jazdil po pešej zóne a dvoch priestupkov sa dopustil v priebehu dvoch dní ako vodič osobného motorového vozidla po tom ako súd podmiennečne upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, keď v cestnej premávke použil osobné motorové vozidlo v nevhodnom technickom stave a nerešpektoval dopravné zariadenie, t. j. odsúdený v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody nevedel riadny

život. Pri zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody okresný súd prihliadol na skutočnosť, že odsúdený doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody a zaradil ho do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva na podanie sťažnosti, pričom odsúdený po doručení uznesenia (nebol prítomný na verejnom zasadnutí) podal sťažnosť. Uviedol v nej, že konštatovanie súdu, že sa obidvoch priestupkov dopustil ako vodič osobného motorového vozidla po tom ako súd podmienične upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, je nesprávne a odporuje aj tomu, čo súd sám v predchádzajúcich odsekoch uznesenia uvádza. Ako vyplynulo z vyžiadanej Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, priestupku, ktorého podstatou malo byť vedenie osobného motorového vozidla, ktorého technický stav neumožňoval prevádzku v cestnej premávke, sa mal dopustiť dňa 01.11.2021 o 03:38 hod., pričom druhého priestupku - nerešpektovania dopravného značenia - sa mal dopustiť dňa 02.07.2021 o 19:25 hod. Uznesenie, ktorým okresný súd s poukazom na znenie § 69 ods. 1 Trestného zákona podmienične upustil od zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu a bola mu určená skúšobná doba dvoch rokov pritom bolo vydané dňa 06.10.2021 a v rovnaký deň nadobudlo i právoplatnosť. Z uvedeného teda vyplýva, že priestupku zo dňa 02.07.2021 (nerešpektovanie dopravného značenia) sa dopustil ešte pred rozhodovaním o podmieničnom upustení od zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu a bol súdu už pri tomto rozhodovaní známy a tento priestupok sa nestal, ako uvádza súd v uznesení, po tom ako súd podmienične upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Odsúdený tiež namietal porušenie zásady ne bis in idem, pretože skutok, ktorý už raz v minulosti bol predmetom záujmu a meritom posudzovania súdom (a vtedy nevedel súd k zamietavému stanovisku k jeho žiadosti o podmieničné upustenie od zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu) sa teraz stal dôvodom na ďalšie rozhodovanie súdu o tom, že sa neosvedčil, čo nie je prípustné. Zároveň uviedol, že si je vedomý svojej priestupkovej minulosti, avšak išlo o priestupky, ktorých intenzita a nebezpečnosť pre spoločnosť bola takmer zanedbateľná, o čom svedčia aj nízke pokuty. Veľmi ťažko sa mu podarilo nájsť zamestnanie, ale je rád, že momentálne pracuje. K výkonu povolania potrebuje aj vodičský preukaz. Apeloval na sťažnostný súd, aby mu podmieničné odsúdenie nechal v platnosti a je pripravený sa podrobiť predĺženej skúšobnej dobe, aj prípadnému probačnému dohľadu, aby súdu preukázal skutočný záujem o nápravu, pričom výkon trestu by mu zmaril naštartovanú kariéru. Podľa jeho názoru mal súd vyvinúť väčšiu aktivitu, aby ho o konaní verejného zasadnutia oboznámil, keďže o jeho konaní nevedel, a aby mu tak vytvoril podmienky predložiť argumenty a neprekladať ich v rámci sťažnostného konania. Na záver odsúdený uviedol, že svojej minulosti ľutuje, chce sa ale plnohodnotne do spoločnosti zaradiť a keďže pracuje a nechce o prácu prísť, žiadal o predĺženie skúšobnej doby. K sťažnosti zároveň pripojil dohodu o vykonaní práce zo dňa 31.08.2022.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku, preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, podala ju osoba oprávnená - odsúdený a v zákonom stanovenej lehote. Zároveň preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil aj to, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému výroku, krajský súd zistil, že odsúdený bol o termíne verejného zasadnutia, na ktorom bolo vyhlásené napadnuté uznesenie, riadne a včas upovedomený (správne uplatnená fikcia doručenia) a okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, ktorý krajský súd považuje za správny a zákonný.

K sťažnostným námietkam odsúdeného treba uviesť, že okresný súd postupoval správne, keď upovedomenie (okresný súd dal najavo, že účasť odsúdeného na verejnom zasadnutí nie je potrebná – pozn. sťažnostného súdu) o verejnom zasadnutí doručoval odsúdenému na adresu, ktorú sám uviedol ako adresu na doručovanie písomností, pričom o následkoch neprevzatia zásielky bol poučený, že táto sa bude považovať za doručenú, aj keď sa o nej nedozvedel. Bolo povinnosťou odsúdeného oznámiť súdu zmenu adresy na doručovanie a nie povinnosťou súdu doručovať zásielku podľa predstáv

odsúdeného. Napokon svoje argumenty mal možnosť odsúdený predniesť v rámci sťažnostného konania, takže k žiadnemu porušeniu práva na obhajobu, príp. práva na spravodlivý proces nedošlo. Z vykonaného dokazovania mal aj krajský súd za preukázané, že skúšobná doba odsúdenému plynula od 06.06.2020 do 06.12.2021, pričom počas jej plynutia sa odsúdený dopustil 6 priestupkov. Dňa 15.01.2021, 05.03.2021 a 05.04.2021 odsúdený porušil zákaz vychádzania. Odsúdený zároveň dňa 01.07.2021 jazdil bicyklom po pešej zóne, dňa 01.11.2021 viedol osobné motorové vozidlo, ktorého technický stav neumožňoval prevádzku v cestnej premávke a dňa 02.12.2021 nerešpektoval dopravné zariadenie. Za uvedené protiprávne konanie mu boli uložené rôzne sankcie, od napomenutia až po blokové pokuty do výšky 30 eur.

Na tomto mieste treba pripomenúť, že inštitút podmieneného odsúdenia na trest odňatia slobody vychádza z predpokladu, že už samotné odhalenie trestného činu, trestné stíhanie páchatel'a, negatívne zhodnotenie jeho osoby a jeho konania odsudzujúcim rozsudkom, či hrozba eventuálneho budúceho výkonu trestu odňatia slobody by mali mať sami o sebe tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie rovnaké účinky, ktoré by inak mal výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody. Podmieneným odsúdením súd vyjadruje páchatel'ovi dôveru a zároveň mu dáva možnosť, aby sa sám svojím správaním, bez izolácie od spoločnosti pričínil o to, že výkon podmienne odloženého trestu odňatia slobody nebude nariadený. Tohto výsledku však odsúdený môže dosiahnuť len skutočnosťou, že bude v skúšobnej dobe, určenej mu pre túto príležitosť súdom, viesť riadny život. Preto je vedenie riadneho života základnou podmienkou, ktorej splnenie súd skúma v rámci rozhodovania o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe. Nikde v zákone pritom *expressis verbis* (výslovne) obsah tohto pojmu nie je stanovený. Určuje ho len judikatúra, ktorá pod vedením riadneho života ako jeho esenciálnu súčasť rozumie nielen bezúhonnosť pri dodržiavaní právnych noriem, ale aj plnenie si iných občianskych, rodinných a pracovných povinností, teda aj riadne plnenie si vyživovacej povinnosti. Osobitne sa v rámci vedenia riadneho života potom skúma plnenie tých povinností a obmedzení, ktoré boli odsúdenému uložené súdom v rámci skúšobnej doby.

Inak povedané, vedením riadneho života má zákon na mysli taký stav, keď odsúdený nepácha nielen trestné činy, ale ani priestupky. U priestupkov spáchaných v skúšobnej dobe pritom samotný zákon rozlišuje, či spáchaný priestupok bol obdobného charakteru ako spáchaný trestný čin alebo či išlo o priestupok nesúvisiaci s trestnou činnosťou, za ktorú bol páchatel' odsúdený. V prípade obdobného priestupku stačí spravidla spáchať jeden takýto priestupok v skúšobnej dobe, aby bolo možné vysloviť, že sa podmienne odsúdená osoba neosvedčila v skúšobnej dobe. Ak ide o priestupok nesúvisiaci s trestnou činnosťou, za istých okolností je možné tolerovať aj vyšší počet, s istotou však nie je možné tolerovať 6 priestupkov v priebehu 18 mesiacov, pričom z toho dva priestupky sú spáchané v súvislosti s vedením motorového vozidla.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, že on predsa spáchal jeden dopravný priestupok pred tým ako mu bolo podmienne upustené od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu, treba uviesť, že odsúdenému musí byť zrejmé, že tento priestupok nemohol spáchať dňa 02.07.2021, pretože by sa dopustil trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Ide o chybu v písaní v odôvodnení napadnutého uznesenia, pretože ako bolo dokazovaním preukázané, tak sa priestupku nerešpektovania dopravného zariadenia dopustil dňa 02.12.2021 (č. I. 66 – 67).

Z vykonaného dokazovania tak vyplýva, že odsúdený takýmto správaním dal jednoznačne najavo ľahostajný prístup k dodržiavaniu pravidiel spoločnosti, v dôsledku čoho možno bezpečne vyvodiť záver, že podmienne odsúdenie u neho nesplnilo svoj účel. Okresný súd preto postupoval v súlade so zákonom, keď postupom podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadil mu vykonať pôvodne podmienne odložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Toto rozhodnutie nakoniec okresný súd po formálnej i materiálnej stránke vecne správne odôvodnil.

Vecne správne postupoval okresný súd aj pri zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s odôvodnením, že odsúdený doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

K sťažnostnej námietke odsúdeného o porušení zásady *ne bis in idem* možno uviesť, že okresný ani krajský súd tu o priestupkoch odsúdeného nerozhodoval znova, len právoplatné rozhodnutia o priestupkoch zohľadnil pri skúmaní vedenia riadneho života zo strany odsúdeného počas súdom určenej skúšobnej doby. A pokiaľ odsúdený chce preukázať skutočný záujem o nápravu, takto mohol učiniť už počas plynutia skúšobnej doby a nie prejavíť záujem až po tom, čo mu hrozí výkon nepodmieneného trestu.

Krajský súd poukázal i na skutočnosť, že nemohol aplikovať ust. § 50 ods. 4 písm. a), písm. b) Trestného zákona a primerane predĺžiť skúšobnú dobu vzhľadom na to, že skúšobná doba už uplynula. (Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 43/2012 z 10.12.2012). Nezistiac tak podmienky pre zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia senát krajského súdu postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.